

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Incipiens ab Anno Domini D.XC. perueniens vsque ad DCC.XIV. nempe à Gregorio Magno Romano Pontifice, vsque ad Gregorium secundum

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annvs 693. Sergii Pap. Annus 6. Ivstiniani Ivn. Imp. Annus 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15007

non saluta, Gracorum morte, sed sicut à se habet missa est Apostolica, penes Theodosium Constantinopolitanam habentem perferat: & epistola diversis sanctis in Pontificibus, Leonis, Calices, & Benedicti, diversis in nostris missis testatur. Ergo cum ita sint hæc, quæ de nostra parte commemoramus: non tam verum est illud, quod dicitur à Sexta Synodo nos meruisse suspicere, quia nunc à vobis ipsi meruimus hæc Nicolaus, fatique ad edas guendam mendicium Michaeli, licet in eum multo plura inducenda fuissent exempla Orthodoxorum Imperatorum, qui Romanos Pontifices summo sunt profecati post hæc honore ac reverentia. Po ro quod Michael dixit: A tempore Sextæ Synodi, utique ad hæc tempus est referendū, quibus sancti sunt canones nomine Sextæ Synodi, quorum causa adeo diu tumultuata est ac disputata inter Latinos & Græcos.

Sed quam penam tulit Iustinianus Imp. hoc anno, quo ita molli cepit adæces Rom. Pontificem? Iusto Dei iudicio per suos dices prodita & expoliata Armenia tobore in laari, per amplius patefactus est aditus barbaris Sarracenis ad inuadendam Romanam Imperium: sic quidam proditorem parat Ecclesie Imperator, proditorem em à suis ipse perpessus est. Hæc Theophanes atque Cedrenus in Annalibus habent hoc anno octavo Iustiniani Imperatoris.

Quod ad statum rerum Occidentium pertinet, vltimus numerus hic annus Clodouertius eius nominis Regis Francorum, qui post obitum Theodorici patris regnavit annos quatuor. Succedit in eius locum Childobertus frater ipsius, quem tenuisse regnum annos decem & septem, habet auctoritas Aimonium 4, cui per ceteros in eandem putamus, cum res sui temporis sic vlti notatur: etenim ubi agit de Theodorico illo Dagoberto in Regem assumptum, ita de ipso ait: Qui nunc anno sexto in regem subijt. eo se anno illa scripsisse demonstrans.

IESU CHRISTI
ANNVS 693.

SERGII PAP. IUSTINIANI IMP. IMP.
ANNVS 6. ANNVS 9.

SEXCENTESIMVS nonagesimus tertius sequitur annus, Indictione sexta, quo mense Maio habita est Synodus Toletana ordine postea decimasexta: generalis Concilium dictam, utpote quod in causa graui conuocata fuit, interfuertuntque Episcopi quinquaginta novem, per vicarios vero tres, præter Abbates quinque & viros illustres. Quod enim Archiepiscopus Toletanus Sibertus est cathedra deponendus & in ordinem redigendus esset, deligendusque successore, qui in locum ipsius subrogandus foret: oportuit omnes Hispaniarum Episcopos congregari. Desiderant tamen Episcopi Galliarum Narbonensium illi, qui præbebant Hispaniæ Regibus: idque ob ingruentem in orbem, prout Patres ipsi, qui hæc Synodo interfuerunt, canone decimo tertio testati sunt.

Accidit autem, vt Sibertus haud pridem creatus Archiepiscopus Toletanus, oblitus præcipue, quo fungebatur, munus sacerdotalis, oblitusque patris iuramenti, quod dicitur fidelitatis, Regi præstari soliti, nequam spiritum inueniens facibus, aduersus Catholicum maximeque piam ac iustum Regem conuincationem fuerit machinatus homo proteruus, sacrorum contemptor, diuinorum humanorumque iurium ipretor. Sed Dei beneficio detecta perfida aduersus Regem molitione. Ipse Rex Egica nonnulli facris legibus aduersus eum agendum putauit, sacra sacris ministranda relinquens, immo tante modestie atque religionis specimen dedit, vt duobus abbas ipso Rege libellis Patribus in Synodo confidentibus, nulla in eius aduersus au-

ctorem conuincationis Sibertum Archiepiscopum fuerit ingesta querela: piaculum enim esse putauit, si etiam facinorosum delinquentem accusaret Episcopus: adeo vt nec per ipsum sciretur Toletanus Archiepiscopus eius fuisse criminis reus, vel quoquo modo susceptus, nisi id sententia eorundem expellisset Episcoporum, dum nono canone de his agentes, hæc post alia de eodem Sibilito maiestatis reo constituto significatur his verbis: e

Est enim quorundam secularium, & (quod peius est) sacerdotum improbanda sacri obliuio animorum; & iudex suis Principibus sub iuramento promissam obseruare contemnant, & verborum suo iuramenti obmilitant promissionem, dum in articulo peccatorum retentent infidelitatis peruersitatem. & post alia aduersus perituros ingesta, ista subiiciunt: Vnde Sibertus Toletanus sedis Episcopus talibus machinationibus deuotus reperitus est, pro eo quod seruisimum dominum nostrum Egicam Regem non tantum regno priuaret, sed & morte cum Lagelo Theodorico Lubilane, Luduigone quoque Tecla, & ceteris interiret defraudat: que genti eius vel patria inferre conturbatio & exulatum cogitauit: qui etiam per decreti nostri definitionem non & loco honore priuatus exiit. Ideo nostram in commune per huius canonica sanctionis decernit collegimus, vt hoc ipsum vniuersis nostris decretum, quod etiam his Synodice definitionibus innotendum decreuimus, omni subijciatur valore subiacent, atque in perpetuum obtineat inuincibile robur.

Ipse vero Sibertus pro sui iuramenti transgressione, facinorisque anti machinatione, secundum antiquorum canonum institutionem, qua precipitur, vt quisquis inuentus fuerit talis fuisse, & vinctus Principem alium attendisse pro iurata regni spe; à conuictu Catholicorum excommunicationis sententia repellatur, honore simul & loco deponatur, omnibusque rebus exutus, quibusque in potestate prædicti Principis redactus, perpetui exilio & castro maneat relegatus: ita nempe, vt secundum eorundem antiquorum canonum decreta, in sine vite sua tantam conuincationem accipiat, excepto, si regia cum pietas ante absolendum crediderit, hæc de Sibilito Patres dicto canone nono: duodecimus autem postea de alio in locum ipsius subrogando sancitus est canon, cum & Regis nominatione in Archiepiscopum Toletanum propositus est Felix Episcopus ex Hispanensi sede translatus, vbi primum tamen coram Synodo positus Sibertus cumen confessus, & in publico conuenticu priuatus est: nam ibi hæc leguntur.

Idcirco nobis omnibus in vniu collectis, idem Sibertus Episcopus nostro coram profertatus, atque infidelitatis sua machinationem paruli erui est assatu professus. Vnde nos per huius decreti nostri formalium sæpeditum Sibertum secundum edictum pristini Synodice sanctionis decretum de talibus promulgata legi, ab Episcopali ordine & honore depicimus, à perceptione corporis & sanguinis CHRISTI excommunicatum in exilio, perpetuo manere censuimus, &c. subdunt autem post hæc de subrogatione Felicis. Statuta sunt & ab eisdem Patribus etiam aduersus laicos alia pæna, si quis eiusdem criminis reus inueniretur: præterea & aduersus Iudeos patres canonem e edidit, ne non aduersus idolorum cultores, priuantes presbyteros atque Episcopos sua dignitate, si in his corrigendis inueniunt negligentes.

Præstiterunt & hoc tunc Patres suo Regi laude digni, vt præceperint octauo canone, pro ipso Rege eiusque filiis quotidie Missas vbique locorum Hispaniarum à sacerdotibus celebrari, ista inter alia sancientes: Vt tam per omnes ciuitates, vel loca, in quibus seles esse episcoporum noscuntur ad regni eius ditionem pertinentes, quam etiam per eorundem Episcoporum dioceses, excepto positione Dominica die, quando altaria solemnata persijunt, nec cuiquam in eodem die Missarum licet solemnata celebrare cunctis aliis diebus, quibus idem dominus noster in hac vita superflus extiterit, pro eo, vel pro cunctis eius filiis, vel filiabus, aut pro his, qui tam matrimoniali sunt iure conuicti, ad hucque sunt coniungenda, seu pro nepotibus vel suis omnibus a sacerdotibus Damus libamina deducunt, &c. sunt & alia ibidem statuta, tanta Synodo digna, quæta leges: hæc satis ad reum gettaum historiam. Sed hic obserua veterem

c Conc. Tol.
15. c. 9.
III.
QVID IN
SIBERT.
TOLETAN.
ARCHIE-
PISCOPOVM.

IV.
LATA SEN-
TENTIA
DAMNA-
TIONIS IN
SIBER-
TYM.

c Conc. Tol.
15. c. 11.
V.

c Conc. Tol.
16. c. 10.

VI.
PRO REGE
SIVEQUE
CONVIN-
CTIS QVO-
TIDIE
MISSA CE-
LEBRAN-
TYM.

VII. Hoc eodem anno Iustinianus Imperator, qui (vt dictum est anno superiore) misit Romam Zachariam Protropolitum, vt vinctum Sergium Papam peiduceret Constantinopolim, iusto De iudicio offensam, odiumque inuicem totius populi, vt eundem imperantem patierentur inuiti, operari: q; aliquem alium eleuari, quem acclamarent Imperatorem; quod tandem anno sequenti (vt dicemus) perfectum est. Quibus autem ex causis ciuicium odia in se concitata; apud Græcorum Annales ista leguntur.

Iustinianus adificios intentus condidit trilinguam ab ipso denominatum & nouum Palatij. operi huic presertim Stephanum Persam cum plena potestate Sacellarium & eunuchorum principem, hominem plus, quam sanguinarium & crudellem, qui absque vlla misericordia operarios verberabat atque lapidabat: vsque adeo, vt Imperatore peregre profecto, matrem eius Anastasiam Anaglyam loru flagellaret. Item & Theodotus monachus, priorem in claustru vitam degens, tum generalis Logotheta constitutus, multos procerum, nulla ipsorum culpa, suppliciu affecit, bonorum publicauit, sumibusque ita suspensos, vt capita deorsum verterent, palcarum fumo vexant. Sed & vrbis Prefectus plurimos mandato Imperatoris in carcerem coniecit. Quibus omnibus adu populi aduersus Imperatorem creuerunt, & his hæc adduntur.

VIII. Erat vicina Palatio adu Dipara Virginis, Metropolitana dicella: eam demoliri Iustinianus, Iosepho eius gradus Venetorum & philem edificari volebat, vt ibi exequia de suo ageretur. Ideo à Callinico Patriarcha postulabat, vt eius adu struenda causa Deum oraret. Quibusdam enim fratrisu precibus, iuxta sacros ritus, id fieri consuevit. Respondit Patriarcha, votum sibi esse quod templi erigendi causa fieri, nullum deijcendi gratia receptum esse. Sed vt addidit, talem lacrymantibus ita ait: Gloria Deo, qui omnia perficit, nunc & semper & in æternum. His auditis, destructa est adu, & philea condita. hæc apud Cedrenum atq; Theophanem, Zonaras quoque eadem refert. At hæc impia & alia in Rom. Ecclesie Pontificem ausus infelix Augustus haud leui dato supplicio luit, sed impensè iactura atque nam in obtruncatione perfoluit, vt dicemus anno sequenti.

Eodem quoque anno a duobus sanctis martyribus est aucta Saxonia, quorum agonem atque triumphum Beda profectus historiam eorum; qui ex Hibernia prædicationis causa profecti sunt ad Saxonem, ita describit:

IX. Horum sequenti exempla duo qui dem presbyteri de natione Anglorum, qui in Hibernia multo tempore pro æterna patria exulauerat, venerunt ad prouinciam antiquorum Saxonum, si forte aliquos ibidem prædicando CHRISTO acquirere possent. Erant autem vnus ambrosius deuotissimus, sic etiam vocabuli: nam vterq; eorum appellatur Eunaldu*, ea tamen distinctione, vt pro diuersa capillorum specie vnus niger, alter albus Eunaldu diceretur: quorum vterque pietate religionis imbutus, sed niger Eunaldu magis sacrarum literarum erat scientia instruitus. Qui venientes in prouinciam, intrauerunt hospitium cuiusdam villicus, petieruntque ab eo, vt transiuerent ad Satrapam, qui super eos erat, eo quod haberent aliqui legationis & causa vtilitatis, quod deberent ad illum perferre. Non enim habent Regem silem antiqui Saxones, sed Satrapas plurimos sua genti propofitos, qui, ingruente belliarituulo, mittunt æqualiter fortes, & quemcumque fors ostenderit, huic tempore belli ducem omnes sequuntur. & huic obtulerant: per alio autem bello, rursus æquali potentia omnes sunt Satrapæ.

X. Suscepit ergo eos villicus, promittens se mittere eos ad Satrapam, qui super se erat, vt petebant, aliquos diebus secum retinuit. Qui cum cogniti essent ad barbari, quod essent alterius religionis (nam hymnus & psalmi semper & orationibus vacabant, & quoties sacrificium Deo victima salutaris offerbant, habentes secum vascula sacra & tabulam altaris vice dedicatam (quod altare portatile dici consuevit) suspensi sunt habiti, quis sperauerunt ad Satrapam, & loquere eum illo, auerterent illos à diu suis, & ad nouam Christiane fidei religionem trans-

ferret, sique paulatim omnia eorum præsentia veteris religionis in nouam mutare colerant. Itaque captiuos euasit & interemerunt, alium quidem Eunaldu ritus scilicet quibusdum angelum autem longo suppliciorum cruciatu, & horrenda tormentorum omnium descriptione: quos interemptos in Hibernia præserunt. Quod cum Satrapa scire, quoniam voluit volentem, misisset, ut ad se venire volentes perirent, aut perirent: & mittent occidit vnicuique illorum, vnicuique mandata consumpsit.

Fasti sunt autem presbiteri & sancti CHRISTI quinto Nonarum Octobrium die. Na martyri eorum caritatis desuere miracula: nam cum perempta eorum corpora annis (vt dicimus) à Paganis essent inuicta, contigit, vt hæc eorum imperantibus decurrerit per quadraginta fore milia passuum ad ea que loca, vbi illorum essent sibi, transfererentur. Sed & vbi supra locum permaximus, atque ad calum signis alio modo supra locum fulgebant illum, vnicuique ea peruersi sentirent, & hoc etiam Paganis, qui eos sciderant, uenerunt: sed & vnus ex eis in visione nocturna apparuit eundem die sibi, cui nomen erat Timon, vni illis & ad sanctum quosque locis, qui de milite factus fuerat monachus, videns, quod ex his corpora posse inuenire, vbi locum de celo terra radiis emiseret, quod ita completum est. Inuenta namque eorum corpora iuxta honorem martyribus condignum recondita sunt, & in passionis, vel inuentionis eorum congrua sibi in loca reuerentione alibratur. sed & honore martyribus debito eadem Ecclesia Catholica profectura, in Album martirum tetulit annua memoria celebrandos. Demque pergit ad eos gloriosissimus Dux Francorum Pipinus, vrbem cepit, adducta ad se eorum corpora condidit cum multis gloriam Ecclesie Caloneie cinitatis iuxta Rhonem. Erant autem quatuor, in quo occisi sunt, sicut obliuiscit, quoniam eorum loca vbi hæc corpora fuerunt sui dena perfundat, hoculque de duobus martyribus sermo.

I E S V C H R I S T I
A N N V S 694.

SERGII PAP. IUSTINIANI IVN. IMP.
Annus 7. Annus 10.

NONAGESIMVS QVARTVS posttercentiesimum venit Dominus annus, septima Indictione inchoatus, quo Leonius Prefectus à Græcis Imperator accipiens, Iustinianum præcedit manibus, angusta fidei deturpatum Chettonam in exilium relegat. Hæc autem quomodo se habuerit, sunt pluribus profectenda. Iustus est Deus in ista sua regnate Principem quantum futurum sinceris dogmatibus. Cæterum tunc inuenerunt videmus excidit felicitate vbi Callinico Patriarcha sua non otium sanctione canonum Romanam Ecclesiam insequutus Orientalem Ecclesiam suo decore odans, penitus detrimauit, cum & eodem tempore Romanam Ecclesiam allicere laborasset. Sed & contra id persequendum in Christum Domini, ipsum Iustinianum Pontificem, violentas iniucias manu suo præcepto ratio præcepisset, violentas ipse passus est equus, quibus est ignominiose truncatus nabus, & in exilium profectus.

Horum omnium inspector vindex, vigilans de celo descendit, & vtolum in Nibuchodonosor, etiam mavit fortiter e: Suetidii arborum, & præditi rami eius, exaruit solum eum, & dispersis fructibus suam hanc, qua subter eam sunt, & reuerti ut anno eius: vntantiam gemmen radicibus eius in terra sunt. ita quidem, dum in eorum rannum excitat, à quo truncatus nabus pelliculæ Imperio, sique maneat ad decem annorum spacia delegatus: sed haud voluit euelli Deus radicem, que totum germinaret, dum scilicet duorum lustrorum tempore euoluit, in regnum iterum remeare permisit: vt probe concius ipse vnde tibi malum tam grande per-

SERVITIA
MINISTRO
RVN IMP.

VIII.
DIGNIT
ECCLESIA
AM DESI
PARA IMI.

a Sigebert.
in Chron.
hoc an.

b Res. l. bk.
c. 11.

IX.
DVO BV
VALDI
MARTY
RIVN SA
REONIA
* Eunal
dus.

X.
DVO BV
VALDI
MARTY
RIVN OB
VNT.